

Wierzyńskiego Kazimierza

Dzielnice: Bielany

Osiedla: Stare Bielany

Atrybuty: Nazwy własne Nazwy osobowe Imiona i nazwiska

Rok utworzenia nazwy: 1981

Opis

Kazimierz Wierzyński wł. Kazimierz Wirstlein (1894-1969) - poeta, eseista. Pochodził z Drohobycza, kształcił w Chyrowie i Stryju, po otrzymaniu świadectwa dojrzałości studiował w Krakowie (polonistykę, romanistykę oraz filozofię) oraz Wiedniu (slawistykę, filozofia, germanistykę). Był członkiem Drużyn Strzeleckich i "Zarzewia", po wybuchu I wojny światowej znalazł się w Legionie Wschodnim dowodzonym przez gen. Józefa Hallera a po jego rozwiązaniu wcielony został do regularnej armii austriackiej. Po przegranej bitwie pod Kraśnikiem (7 VII 1915) wraz z innymi żołnierzami został wywieziony do Riazania, gdzie w obozie nauczył się języka rosyjskiego. Po ponad dwóch latach zbiegł, krótko ukrywał się w Kijowie, po czym przedostał się do Warszawy, gdzie szybko zaprzyjaźnił się z młodymi poetami (m.in. Julianem Tuwimem i Janem Lechoniem), tworząc grupę poetycką Skamander. Podczas wojny polsko-bolszewickiej - jako oficer ds. propagandy Biura Prasowego Naczelnego Dowództwa - redagował "Ukraińskie Słowo", "Dziennik Kijowski" oraz "Bibliotekę Żołnierza Polskiego". W okresie międzywojennym mieszkał w Warszawie, w kamienicy przy ul. Hożej 37. Jako poeta debiutował już w 1913 roku wierszem "Hej, kiedyż, kiedyż". Swój pierwszy tom wierszy - "Wiosna i wino" - wydał w 1919 roku. Później były m.in. pełne optymizmu "Wróble na dachu", "Wielka Niedźwiedzica", "Pamiętnik miłości", "Rozmowa z puszcza" i nagrodzony złotym medalem w olimpijskim konkursie sztuki i literatury w Amsterdamie "Laur olimpijski". Z czasem pojawiły się utrzymane w katastroficznym tonie "Pieśni fantastyczne" oraz "Gorzki urodzaj" i zainspirowane romantyzmem "Kurhany" a także "Wolność tragiczna" w całości poświęcona pamięci Marszałka Józefa Piłsudskiego. W swoim dorobku miał też wybór recenzji i felietonów teatralnych "W gabinecie duchów". Od 1938 roku był członkiem Polskiej Akademii Literatury. Po wybuchu II wojny światowej - poprzez Francję, Portugalię i Brazylię - przedostał się do USA. Zamieszkał w Nowym Jorku, redagując "Tygodniowy Przegląd Literacki Koła Pisarzy z Polski" (1941-1942) i "Tygodnik Polski" (1943-1947). Pod koniec lat `40 przeprowadził się do maleńkiej wioski rybackiej Sag Harbor na północy wyspy Long Island. Na emigracji wydał tomiki "Ziemia-Wilczyca" (z którego pochodzi jego najslawniejszy utwór dotyczący stolicy - poemat "Barbakan warszawski"), "Róża Wiatrów", "Krzyże i miecze", "Korzec maku", "Siedem podków", "Tkanka ziemi", "Kufel na plecach", "Czarny polonez" i ostatni w swoim życiu wiersz "Sen mara". Opublikował również m.in. "Życie Chopina", "Moją prywatną Amerykę" i zbiór esejów wspomnieniowo-literackich "Cygańskim wozem. Miasta, ludzie, książki". W 1964 roku powrócił do Europy, jednak nie zamieszkał w Polsce. Wybrał Rzym a później Londyn, gdzie jego stan zdrowia gwałtownie się pogorszył. Tam zmarł, wg niektórych

historyków śmiercią samobójczą.

Spoczywa:

Cmentarz Powązkowski, Aleja Zasłużonych, 83 grób od strony zachodniej, dokąd jego prochy sprowadzono 15 IV 1978 z cmentarza w Londynie.

Ciekawostki

Stan obecny:

Data nadania nazwy: 1981.01.05
